

LỜI PHI LỘ

ÚC CHÂU - NĂM CANH DẦN 2010

Quyển sách này đã được khởi thảo tại Sài Gòn từ năm 1986. Bản thảo tuy đã hoàn tất nhưng còn những văn kiện chứng minh chưa tìm được nên còn chờ đó.

Bản thảo đã được con tôi đem theo trong chuyến vượt biển tìm tự do năm 1988, và mãi đến cuối năm 1995, khi được đoàn tụ với các con tại Úc, tôi mới lại được dịp gần gũi, săn sóc để chờ ngày cho nó ra đời. Thật là một sự việc hiếm khi xảy ra suông sẻ như thế khi mà bọn cường quyền đang nắm trong tay gọng kiếm tôn giáo để chực có cơ hội là quật ngã đối phương với bất cứ giá nào, miễn sao trấn át được bằng những trò buôn dân bán nước mà bọn họ đã bày ra chỉ với một mục đích bảo thủ quyền độc tài phi dân hại nước của họ, vì đã bị tiêm nhiễm loại nọc độc ý thức hệ tam vô đảng trị nhồi nặn tự bao giờ.

Dù sao, tôi cũng đội ơn thế giới Vô hình đã cứu mang đùm bọc tôi qua bao cơn khảo đảo thử thách của trò ma quỷ, kể từ khi tôi còn cấp sách đến trường Phan chu Trinh niên khóa 1948 - 1949 tại Cẩm Khê Quảng Nam, rồi sau đó là trường cấp 3 Nguyễn Huệ tại Trung Lương Bình Định. Trong thời gian này bọn cán bộ vô thần đã theo dõi bằng mật lệnh truy nã vì tôi là một tín đồ Cao Đài có phần hành thông công với các đấng Vô hình với thành tích là những hoạt động tôn giáo làm cho bọn vô thần kia không khống chế được, cho dù với lệnh Cao Đài tận sát của bọn chúng. Và nhờ đó mà cơ đạo miền Trung không bị tận diệt từ sau 1945, trong khi cái trò cách mạng làm lạc kia đã như làn sóng dữ lỏi cuốn đi tất cả. Cho đến sau

Đông Tân

này, những tấn trò tiêu diệt tín ngưỡng đã leo thang chỉ vì bọn tôi đòi cộng sản sợ mất đi cái quyền lực ma mị đang ở trong tay mình dù các thế lực cựu giáo vẫn an nhiên bên họ. Nhưng họ không thấy rằng từ xưa nay, trên mọi bờ cõi dân tộc quốc gia, không một chế độ quân phiệt độc tài nào mà sống lâu được, họa chẳng bởi tài phỉnh gạt dư luận dù che mắt quần chúng đến đâu cũng chỉ một thời mà thôi. Hàng bá chủ Liên Xô ngày xưa mà nay chỉ còn lại một thứ huynh đệ què quặt, trong khi những đàn em quốc tế còn sót lại tại mẫu quốc kia đã phải kêu trời kêu đất vì nạn thổ phi đề đầu đề cổ trần lột miếng ăn giấu đút qua ngày. Một bằng chứng cụ thể cho thấy chủ nghĩa duy vật xã hội đại đồng đã được Karl Marx lấy kinh tế đặt trên mọi giá trị con người cũng là động lực chính xây dựng xã hội - mà tiên đoán *nước Anh là nước cộng sản đầu tiên trên thế giới chỉ vì có nhiều công nhân thợ thuyền nhất*^{0.1} - đã gây hậu quả cho đến ngày nay nơi các mẫu quốc cộng sản, và cho nhân loại thấy cái hiểm họa duy vật kia chỉ tạo thêm những sa đọa vô luân thường đạo lý, mà các cựu giáo vẫn điềm nhiên nếu không muốn nói là chịu thúc thủ!

Sở dĩ soạn giả phải nói như trên đây không phải là trò bịa đặt vì ta vẫn thường nghe những nguồn tin từ Mạc Tư Khoa tường thuật về những tai ách đã đến với thời kỳ hậu cộng sản ở Nga thật quá sức tưởng tượng, thì khi đến lượt Việt cộng sẽ gây cái hậu quả tàn khốc đến bực nào!

Khi định cư và sống trong bầu không khí dân chủ đa văn hóa của Úc Đại Lợi, một nước văn minh tân tiến chưa hề bị nạn ngoại xâm cũng không chiếm cứ đất đai của quốc gia nào khác, thì ngoại trừ trò chính trị mị dân hay nạn tội phạm xã hội kỳ thị bất bình đẳng, cảnh đại đồng nhân loại như đã có trên đảo quốc này sẽ là mẫu mực cho mọi nền văn minh xã hội trong tương lai nhân loại. Thế nên cái thảm cảnh thiên đàng cộng sản đã có từ 1917 với trò cách mạng cộng sản Nga do Lê Nin gây tang tóc cho dân chúng nước họ qua quân đội Đức như thế nào thì Hồ chí Minh cũng theo mưu kế đó mà rước thực dân Pháp trở lại Việt Nam để bày trò đại khảo lần đầu, thẩm sát hàng triệu thành phần quốc gia yêu nước cùng tín hữu Cao Đài với tội danh rêu rao *làm tương ốt là làm thuốc độc*, mà thảm cảnh điển hình nhất là tại Quảng Ngãi với trò cách mạng tháng 8 năm 1945 diễn tiến khắp nơi không lâu sau đó. Bọn cộng sản Việt minh bày trò đại khảo lần sau đã dùng lao tù đày tớ các nhà Hướng đạo Cao Đài tại Quảng Nam với phiên tòa quân sự tại Bồng Sơn Bình Định tháng 11 năm 1949, đã kết án 23 Hướng đạo thuộc Hội Thánh Cao Đài Trung bộ với tội danh đội lốt tôn giáo làm chính trị thân Nhựt, và kết quả là đem giam cầm các hướng đạo khắp miền hiểm độc của dãy Trường sơn theo kiểu tù ngục Goulag của Nga để mưu sự thủ tiêu họ, cho mãi đến năm 1954 mới thả ra với lời tuyên bố *nạn nhân không có tội gì cả!* Cho nên, tác phẩm này cần lưu ý độc giả ở những tấn trò khảo duyệt mang tính thời thượng quốc tế đó đã dồn vào một địa phương nhỏ bé mà vẫn không

0.1 Theo sách Tư Bản Luận của Các Mác, xuất bản tại Anh khi ông sống tại đó.

Lịch Sử Cao Đài Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

làm các hướng đạo và tín đồ nao núng. Điều này cho thế giới thấy tác dụng đạo học của nền Tân giáo đã đi vào tâm thức con người sâu xa đến thế nào!

Lịch sử truyền giáo Trung Bắc Việt Nam không phải đơn thuần cứu độ một địa phương như hàm ý một cuộc chiến giữa người với người, mà là một cuộc tranh đấu giữa tôn giáo của lý tưởng vị nhân sinh với một chủ thuyết vô đạo tà quyền, mà phần thắng về bên nào thì lịch sử nhân loại đã thấy rõ. Nguyên lý đạo học từ nghìn xưa đến nay không tôn giáo nào thoát khỏi vì đạo hung thì tà khởi vậy.

Bây giờ mà đem nói kết cuộc này thì còn sớm. Thôi thì các bạn cứ xem đây để thấy những sự thật đã xảy ra trên quả địa cầu giữa cảnh năm châu chung chợ, bốn biển chung nhà này mà một cái chết cá nhân ở góc trời này cũng có thể được biết trong chốc lát ở góc trời kia. Lẽ cố nhiên, những kẻ mang tội ác chiến tranh cũng như tội diệt chủng dù đã trốn tránh trong lâu dài đến đâu cũng sẽ bị đưa ra ánh sáng công lý. Bất kỳ tôn giáo nào cũng phải trải qua khảo đảo để xem mức độ can trường của hàng tín đồ có thực tâm với tín ngưỡng của mình mà dám hy sinh, tận tâm hết lòng thương đời mến đạo của các tín đồ miền Trung Bắc.

Thế nên, bộ Lịch Sử Cao Đài Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trình bày đủ ba thời kỳ với Quyển I (*Phần Vô Vi*), Quyển II (*Phần Phổ Độ 1 - Khai giáo Nam Việt Nam*), Quyển III (*Phần Phổ Độ 2 - Truyền giáo Trung Bắc Việt Nam*), sẽ thể hiện theo nguyên lý Tam Vi Nhất Thể mà Quyển I là Thể, Quyển II là Tượng và Quyển III là Dụng vậy.

Soạn giả luôn luôn nghĩ rằng đã là tôn giáo thì bản năng giác ngộ là trên hết mà muốn đi đến giác ngộ phải nuôi dưỡng lòng nhân từ, khuôn bác ái thì mới mong đạt được thành quả. Còn sát máu, còn thù hận, còn tranh chấp, còn kỳ thị, còn đội lốt thần thánh mà còn mưu sự giết người - dù chỉ để trả thù - thì còn không phải là người tôn giáo, còn mê muội, rất dễ sa ngã vào tội lỗi, thì còn bị ma đưa lối, quỷ dẫn đường mà thôi bởi không tôn giáo nào không do Đấng Chúa Tể Vũ Trụ Thượng Đế Toàn Tri Toàn Năng cai quản và điều động bởi đức háo sinh mà còn dùng phương tiện sát máu để giết người dù đơn phương như trong lịch sử nhân loại đã có hay tập thể như nạn cực đoan cuồng tín ngày nay cũng đều bị trò satan xúi dục! Khi Trung Hưng Bửu Tòa được xây dựng nên vào giữa thập niên 50, cũng là lúc nhà đạo vừa kết thúc giai đoạn ngoại khảo, để theo bước các chi phái đàn anh trong Nam đi vào con đường nội khảo qua sự canh cải nền hành chánh đạo rập khuôn theo Tây Ninh. Tiếc thay, không mấy tín hữu nhận ra điều đó mà cho rằng cơ đạo Trung Kỳ đã có mùi khởi sắc. Nhưng theo ý soạn giả thì đến nay, cơ đạo vẫn còn như người bệnh đang mê man bấy lâu nay trong căn nhà của mình, trong khi những con thú dữ vô thần của chế độ vẫn lẩn vờn bên ngoài, chỉ chờ cơ hội đến để cấu xé người bệnh.

Đồng Tân

Những cơn đại khảo cho nhà đạo và hậu quả của chúng vẫn còn đó, mà
mấy ai thấy được điều này...

Viết tại Melbourne, ngày kỷ niệm lễ Khai Minh Đại Đạo năm 85, rằm
tháng 10 năm Canh Dần (20/11/2010)

ĐỒNG TÂN